

ሲምቦዳሪ

- ✎ Rukia Nantale
- 👤 Benjamin Mitchley
- 🗣️ Mezemir Girma
- 💬 Amharic
- 📊 Level 5

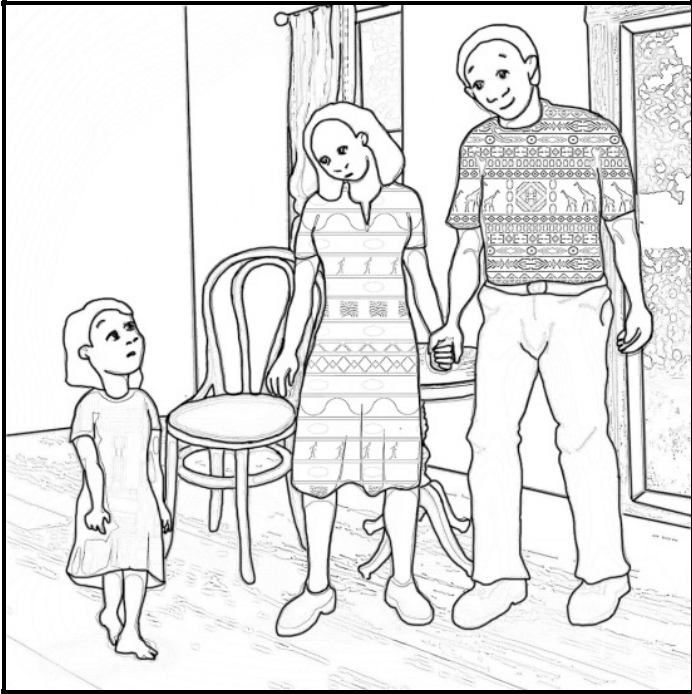

ሲምበግዊሬ እናቷ ስትሞት ብስጭት ተሰማት። የሲምበግዊሬ አባት ለልጇ እንክብካቤ ለማድረግ የተቻለውን አደረገ። ቀስ በቀስ የሲምበግዊሬ እናት በሌለችበት ደስተኝነትን መልሰው እንዴት እንደሚያገኙ አወቁበት። በየዕለቱ ጠዋት ቁጭ ብለው ስለመጨው ቀን ይነጋራሉ። በየምሽቱም ራት አብረው ይሰራሉ። ሳህዳቸውን ካጠቡ በኋላ የሲምበግዊሬ አባት የቤት ስራዋን በመስራት ያግዛታል።

አንድ ቀን የሲምቦግዊሬ አባት ከወትሮው አምሸቶ መጣ። «የት ነሽ ልጄ?» ሲል ተጠራ። ሲምቦግዊሬም ወደ አባቷ ሮጠች። አባቷ የአንዲት ሴትዮ እጅ መያዙን ስታይ ቀጥ ብላ ቆመች። «ልጄ፣ አንዲት ልዩ የሆነች ሴትዮ እንድትተዋወቁ እፈልጋለሁ። ይህች አኒታነች» አለ ፈገግታ እያሳየ።

«እንዴት ነሽ ሲምበግዊሬ? አባትሽ ስላንቺ ብዙ ነገር ነግሮኛል» አለቻት አኒታ። ይሁን እንጂ አኒታ ፈገግታ አላሳየችም፤ ወይም የሲምበግዊሬን እጅ አልጨበጠችም። የሲምበግዊሬ አባት ደስተኝነት ተሰማው። ሦስቱ አብረው ስለሚኖሩበት ሁኔታና ህይወታቸው እንዴት ጥሩ እንደሚሆን አወራ። «ልጄ፣ አኒታን እንደ እናት እንደምታያት ተስፋ አደርጋለሁ» አለት።

የሲምቦግዊሬ ህይወት ተቀየረ። ጠዋት ጠዋት ከአባቷ ጋር ለመቀመጥ ጊዜ እያጣች መጣች። አኒታ በርካታ የቤት ውስጥ ስራ ስለሰጠችት ማታ ማታ የቤት ስራዋን ለመስራት በጣም ይደክማት ጀምሮ። ከእራት በኋላ ቀጥታ ወደ መኝታዋ መሄድ ልማዷ እየሆነ መጣ። የሚያጽናናት ብቸኛው ነገር እናቷ የሰጠችት በቀለም ያበደ ብርድ ልብስ ነበር። የሲምቦግዊሬ አባት የልጇን መከፋት ልብ ያለው አይመስልም።

ከጥቂት ወራት በኋላ የሲምቦግዊሬ አባት ለተወሰነ ጊዜ ራቅ ብሎ እንደሚሄድ ነገራቸው። «ለስራ ጉዳይ መሄድ አለብኝ» አላቸው። «እርስ በእርሳችሁ እንደምትደጋገፉ ግን እተማመናለሁ።» የሲምቦግዊሬ ፊት ቅይርይር አለ፤ አባቷ ግን ይህን ልብ አላለም። አኒታ ምንም ቃል አልወጣትም። እርሷም ደስተኝነት አልተሰማትም ነበር።

ለሲምበግዊሬ ነገሩ ሁሉ እየከፋ ሄደ። ስራዎቿን ካልጨረሰች፣ ካማረረች፣ አኒታ ትመታት ጀመር። በእራት ሰዓትም ሴትዮዋ ብዙውን ምግብ ስለምትበላው ለሲምበግዊሬ የሚደርሳት ፍርፋሪ ነበር። በየምሽቱ ሲምበግዊሬ ወደ እንቅልፏ የምትሄደው እያለቀሰች ነበር፤ የእናቷን ብርድልብስ እያቀፈች ትተኛለች።

አንድ ቀን ጠዋት ሲምበግዊሬ ተኝታ አረፈደች። «አንቺ ሰነፍ!» አኒታ አምባረቀችባት። ሲምበግዊሬን ጎተተቻት። ያን ውድ ብርድልብስ ምስማር ያዘውና ከሁለት ተቀደደ።

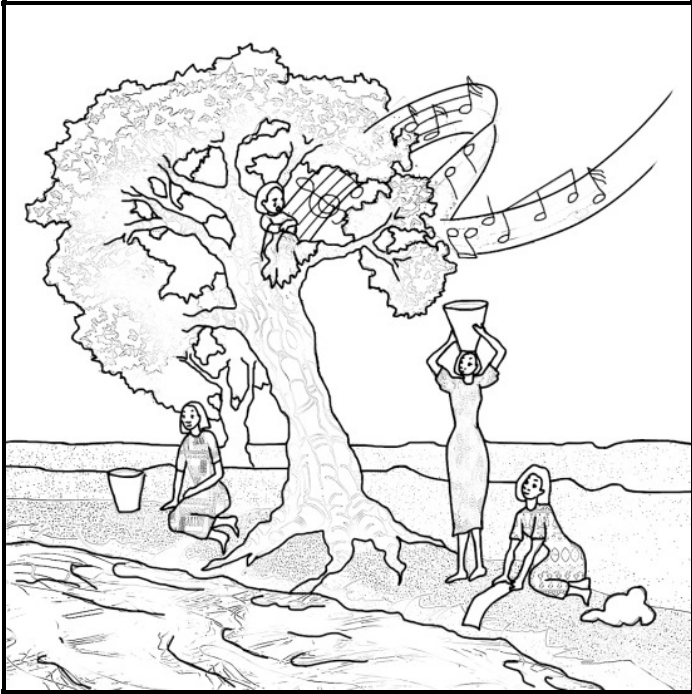

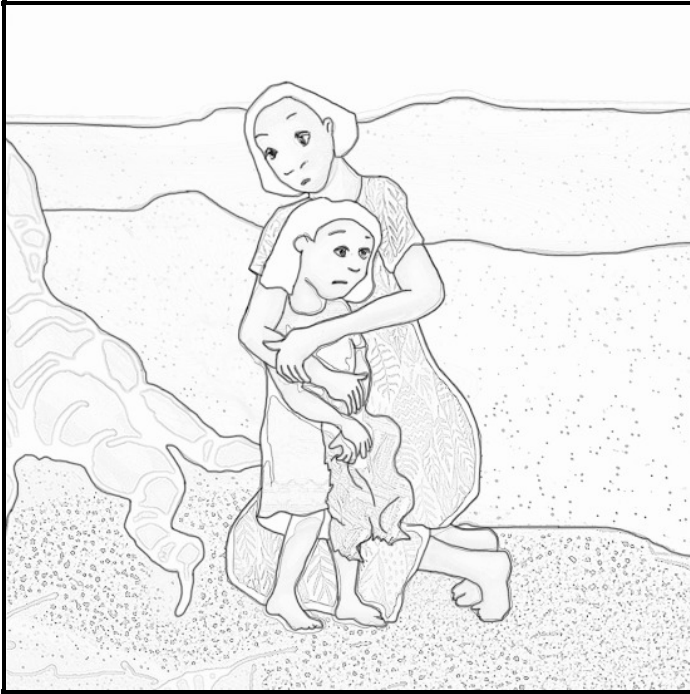
ሲምበግዊሬ በጣም ተበሳጩች። ከቤት ለመጥፋት ወሰነች። የእናቷን ብርድልብስ ቁራጮች ይዛ፣ ጥቂት ስንቅ ቋጠራ ቤቱን ለቃ ሄደች። አባቷ የሄደበትን መንገድም ይዛ ጉዞዋን ጀመረች።

ሲመሸባት ከአንድ ምንጭ አጠገብ ካለ ትልቅ ዛፍ ላይ ወጥታ ከቅርንጫፎቹ ላይ መኝታዋን አዘጋጀች። እየተኛችም ሳለች «እናቴ፣ እናቴ፣ እናቴ፣ ተውሸኝ። ተውሸኝና አልመለስ አልሽ። አባቴ አሁን ለኔ ማሰቡን ተቷል። እናቴ፣ መቼ ነው የምትመጭው? ተውሸኝ እኮ» በማለት አዜመች።

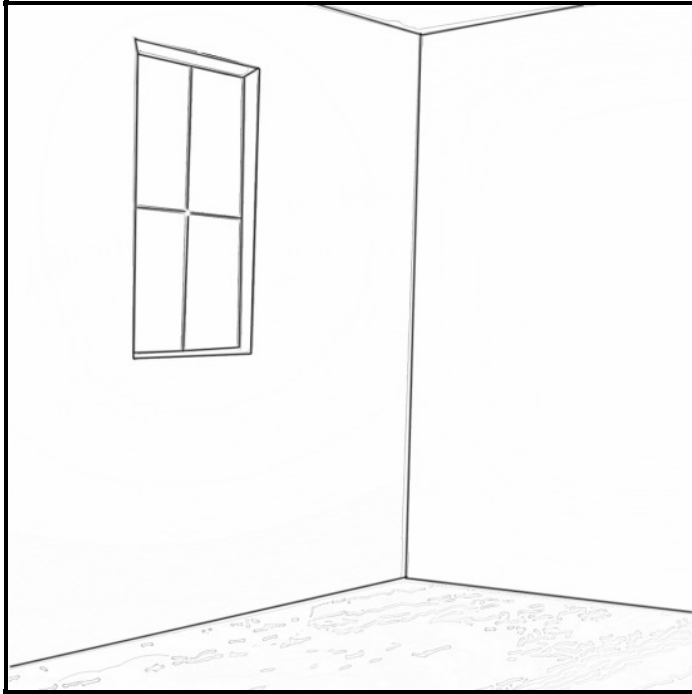
በቀጣዩ ማለዳ ሲምበግዊሬ ዘፈኑን ደግማ ዘፈነችው። ሴቶች ልብሳቸውን ለማጠብ ወደ ምንጩ ሲመጡ ከትልቁ ዛፍ የሚመጣውን የመከፋት ዘፈን ይሰሙ ጀመር። ንፋሱ ቅጠሉን እያማታ የሚፈጥረው ድምጽ መስሏቸው ስራቸውን ቀጠሉ። ከሴቶቹ አንዷ ግን ዘፈኑን በጣም በጥንቃቄ አደመጠችው።

ይህች ሴት ቀና ብላ ዛፉን አየች። ልጅቱንና የብርድልብሱን ቁራጭ ስታይ
«ሲምበግዊሬ፣ የወንድሜ ልጅ!» ስትል ጮኸች። ሌሎቹም ሴቶች ማጠገቸውን
አቁመው ሲምበግዊሬን ከዛፉ እንድትወርድ አገዟት። አክስቷ ትንሿን ልጅ አቅፋ
ታጽናናት ጀመረ።

የሲምቦግዊሬ አክሲዮን ልጅቱን ወደቤቷ ወሰደች። ለሲምቦግዊሬም ትኩስ ምግብ ሰጠች፤ የእናቷን ብርድልብስም አለበሰች። በዚያ ምሽት ሲምቦግዊሬ ወደ መኝታዋ ስትሄድ አለቀሰች። እንባዋ ግን የእጩይታ እንባ ነበር። አክሲዮን እንደምትንከባከባት አውቃለች።

የሲምቦግዊሬ አባት ወደቤቱ ሲመለስ ቤቱን ባዶ አገኘው። «ምን ተከሰተ አኒታዬ?»
አላት ክብድ እያለው። ሲምቦግዊሬ መጥፋቷን ነገረችው። «አንድታከብረኝ ስፈልግ
ነበር» አለች። «ምናልባት ከረር አድርጌባት ሊሆን ይችላል።» የሲምቦግዊሬ አባት
ቤቱን ጥሎ ወደ ምንጩ በኩል ሄደ። ሲምቦግዊሬን አይታት እንደሆነ ለመጠየቅም
ወደ እህቱ መንደር ዘለቀ።

ሲምበግዊሬ ከአክሱቲ ልጆች ጋር እየተጫወተች ሳላች አባቷን ከሩቅ አየችው።
ይናደድብኛል ብላ ፈራች። ስለሆነም ለመደበቅ ወደቤቱ በኩል ሮጠች። አባቷ ግን
ወደሷ ሮጦ «ሲምበግዊሬ ጥሩ እናት አግኝተሻል - የምትረዳሽና የምትወድሽ።
እኮራብሻለሁ፤ እወድሻለሁ» አላት። ሲምበግዊሬ ከአክሱቲ ጋር እስከፈለገችበት ጊዜ
ደረሰ እንድትቆይም ተስማሙ።

አባቷ በየቀኑ ይጠይቃት ጀመር። እንደ ቀንም ከአኒታ ጋር መጣ። አኒታም ሲምበግዊሬን ለመጨበጥ እጇን ዘረጋች። «ልጄ አዝናለሁ፤ ተሳስቻለሁ» በማለትም አለቀሰችባት። «እንደገና እንደ ዕድል ትሰጠኛለሽ?» ሲምበግዊሬም አባቷንና የተጨነቀ ፊቱን አየች። ከዚያም በኋላ ቀስ ብላ ወደፊት ጠጋ አለችና አኒታን አቀፈች።

በቀጣዩ ሳምንት አኒታ ሲምበግዊሬን ከአክሲቲና ከልጆቿ ጋር በቤቷ ምሳ ጋበዘቻቸው። ምን ዓይነት ግሩም ድግስ ነው! አኒታ ሲምበግዊሬ የምትወዳቸውን ምግቦች ሁሉ አሰናዳች እና ሁሉም ሰው እስከሚጠግብ ድረስ በላ። ከዚያም አዋቂዎቹ ሲያወሩ ልጆቹም ተጫወቱ። ሲምበግዊሬም ደስተኝነትና ጀግንነት ተሰማት። በቅርቡ፣ በጣም በቅርቡ፣ ወደቤቷ እንደምትመለስና ከእናቷና ከእንጀራ እናቷ ጋር እንደምትኖር ወሰነች።

Storybooks Outline

global-asp.github.io/storybooks-outline

ሲምበራል

Written by: Rukia Nantale

Illustrated by: Benjamin Mitchley

Translated by: Mezemir Girma

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by [Storybooks Outline](#) in an effort to provide children's stories in the world's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).